

Negyedévre 1 frt.
Egész évre 4 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kármelita-tér 8. sz.

Előfizetéseket és hirdetésekkel felvesz
a kiadóhivatal.

FEKETE-SÁRGA HONVÉD!

Magyar! ki láttad a világot,
Ki fegyverrel győztesen
Vágtál utat hősi nevednek
Meggzámálhatlan harczterem, —
Véres kezed ki hajdanában
Három tengerben moshatád:
Gondoltad volna-e hogy egyszer
Ilyen nap is virradna rád?!

Ki vertél francziát, kozákokat,
Török-tatárt, olaszt, csehét,
De legtöbbször s legszivesebben
Fekete-sárga németet, —
Ki földet rengetőn tapodtál
Oly sok nép zászlója felett,
S legtöbbször a fekete-sárgán:
Magyar! halld ezt az esetet!

Ama honvédek névutóda,
Kik negyven évvel ezelőtt
Vöröstre festettek e honban
Vérökkel száz szent harczmezőt,
Ama honvédek névutóda,
Egy kétszinű kis generál,
Fekete-sárga pemzlijével
Most a hon czimerének áll.

S e haza czimerének állva
Befősti azt kegyetlenül,
Hogy pokoli fekete hátul
És kajánul sárga elül.
Azt mondja: itt van, jó magyar-nép,
Mást mutatni nem is merek,
Mert a kaszárnyák ajtaján is
E szép szinek díszelgenek.

Nem úgy lesz az, hős generális!
Mi magyarokul maradunk
És **senkinek** a szép szeméért
Nem adjuk fel **magyar** szavunk.
A harcztéren **karddal** beszélünk;
Rettegj, generál, mert e nép
Megismerteti ellenével
A magyaroknak Istenét!

Szávay Gyula.

Garabonciás Diák iszonyatos átkaiból.

Legyen akkora peched, mint a kaszinói felolvasóknak!

Ugy drukkolj, mint a győri szabadelvű párt!

Irjon védelmedre cikkeket a leányod s elevenítse fel egy év óta beforrt sebeidet!

Legyen kilencz házad künn a külvárosokban s legyen naponta hurezolkodási idő és házbér-nemfizetés!

„Nőkről a nőknek.“

(M.... albumára.)

Izleltem művedet s rajta jót nevettem,
Egész évig főzted és mégis — sületlen.
Istenem, ha ez ily kozma-szagot gőzöl:
Hát az milyen lehet, amit egy nap főzöl?!
Kebled bögréjének ilyen kotyvasztékát
Ugyan hogy találhat'd emberek elé hát?
Sava, borsa nincsen; étvágykeltő szerül
Éretlen zöldséggel garniroztad körül...
Majd elgondolkoztam, vajh' ki írhat ilyet?
Piruló leányka, gyöngéd nő, hogy lehet?
Hiszen őt az ég épp azért adta mellénk,
Hogy nemtőnk legyen, ha rossz utra tévednénk,

Lelkünk ne ragadjon az utca sarába,
Bűnök, szenvedélyek mocskos salakjába.
Nő álljon mellettünk: égi utmutató,
Tenger búban, gondban fenkölt vigasztaló.
Jobb felünk, mely gyöngéd, puha kis kezével
Az örvény felett is biztosan vezérel,
S míg hallgatunk csengő, esdeklő szavára,
Lelke zavarhatlan harmóniájára:
Meg nem tántorodunk, bár sötétben járunk,
Kisértésnek, csábnak bátran ellenállunk.
Lányka?! Nő! akinek ez a hivatása,
Neme jó hirnevét hogy így aláassa,
Hihet'len, s hogy egy nő ilyen álnok volna,
Istenkáromlás csak fel is tenni róla!
Most sem lehet máskép: vagy od'adta nevit,
Vagy nem nő, sem férfi! Tán szörny: —
hermaphrodit!

Aliqua.

ifj. Kottlik Zirzabella aforizmái.

Nem a bántás: a rántás teszi a lányt.

A nőiség nem a fölösleges hallgatásban nyilvánul, hanem a nem fölösleges kotkodácsolásban. Szimbólumául nem a főzőkanál szolgál, hanem a garasos kereplő.

Fájdalom, vannak kakukk-emberek is. Ah, hegy az én ölembe még ezek közül sem repül egy se!

A szende nő összes élvezete abban áll, ha beleüti orrát a tintatartóba és aforizmákat kotkodácsol.

Ah, hogy minket még népfölkelőknek sem visznek el. Pedig az ellenség meg volna verve — velünk.

Réthy Fanni jutalomjátéka sikerült. A színház közönséggel, a jutalmazott örömmel volt telve. Egy esokor is volt a zenekarban, a közönség már biztosan azt hitte, hogy az aranyifjuság adatja az egyik színházi dekorátor unokaöccsének, azonban a jutalmazott kapta meg, ami közfeltűnést keltett.

* * *

Mert Kissné jutalomjátékán Szép Aladár kapott csokrot. Maga Szép is aszondta rá, hogy ez már nem szép.

* * *

Különben Szép és Réthy soha oly kedves gyermekek még nem voltak, mint Ujváry Béla műzsjának szép és kedves „Gyermek“ében.

Garantirozott hírek.

* * **Hermann Ottó** városunkba érkezése nagy forradalmat idézett elő a pókok között. Mint halljuk, küldöttséget menesztettek a jeles tudóshoz s panaszt emeltek több győri gazdasszony szigorú és kegyetlen eljárása ellen. Egyszersmind kijelentették, hogy Baross ellen foglalnak állást s be fogják pókhálózni a veszedelmes elemeket.

§§ **A mágnás-kaszinó** elhatározta, hogy a tapasztaltak után felolvasásait zárt és üres teremben fogja tartani, remélvén, hogy ezáltal sem valás, sem más tekintet ellen nem követ el sértést.

Ugri-Bugri.

UGRI: — Barátom, ezekkel a baczilusokkal és bakteriumokkal mégis csak sok baj van. Példa rá a buga-kaszinó.

BUGRI: — Hja, tudod, ezek csak ott teremnek ám meg, ahol valami rothad.

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hü nászok.

Miháj: — Ádány nászom, mér mongyák azt az urak, hogy a r o s s z b ő f i s j ó.

Ádány: — Hát azér, mér a porcezi j ó, mög egzekuczi j ó se jó hanem r o s s z.

VÉGZETES REVOLVER.

— Áprilisi tréfa. —

Megvolt Tormási privatizáló orvosnak ama különöz eszméje, hogy az alkalmi gratulációknak esküdt ellensége régtől fogva; s hogy ezeket évenként még csak egyszer se kénytelenítették végig hallgatni, ez okból még névnapját sem tartá,

Anno 187* april 4-én, éppen névnapján, egész váratlanul kap egy meghívót, esteli társas összejövetelre a „Csókába“. Váltig törte rajta a fejét, kinek lehet most születés- vagy névnapja? . . . csak nem birta kitalálni; legfőlebb annyit constálhatott, hogy az ő névnapja van. De végtére is annyi gyöngédtelenséget nem tehetett föl senkiről, hogy elkövesse azt a tapintatlanságot, magyarul mondva lefőzze, hogy őt saját névnapján, nyilvános helyen, kiáltó szemrehányáskép agyontoasztozza. Hosszas fejtörés után neki durálta magát és elment.

A rendezők és vendéglős versenyre keltek, hogy az est fényét emeljék, sikerét biztosítsák. Nem is érhetett panasz senkit, első sorban nem a vendéglőst. Jól mulattak mindannyian; az ominosus toasztok is elmaradtak, egy rövidke kivételével, mely röviden csak abból állott, Tormási ur méltó csodálkozására, hogy őt mint szives házigazdát egyszerűen éltetvén, egyszerűen egész tisztelettel átnyújtották neki az esteli számláját, mint amit már ő ekkor és ekkor kiegyenlített. Itt mindjárt azt is kifecseghetném, hogy mikor; de minthogy mindennek megvan a maga sora-rendje, ne rohanjunk be ajtóstul, de nyissuk föl először, vagyis kezdjük előlről a históriát.

Hogy spectabilis Tormásiba nem sok szorult az ugynevezett „kék vérből“, s ha szorult is valami, azt sem igen respectálta, onnan gyaníthatjuk, mert előkelő társadalmi állása daczára, egy közönséges tanyai libácskának tette a szépet; ő tudja miért, azaz hogy mi is tudhatnók vagy legalább gyaníthatnók, mert hogy az izlése ellen semmi kifogásunk nem lehet, annyi bizonyos; levén a lány olyan szemre való, hogy bizony Tormási ur, de talán Ádám más halandó fia is, nem győzött volna eleget rábámulni még két szemmel sem.

Hősünk, habár jó rég volt mikor a tavasz negyvenedszer vonult át feje fölött, az az ominosus ősz meg mintha minden nap egy-egy hajfűrtjén hagyná elvitázhatatlanul jeleit: mindazáltal birt még mindig annyi varázs-erővel, magyarul: nem volt még annyira „vén bolond“, hogy a lány is reménytelen ne viszonzozhatta volna Tormási spectabilis kissé későre hagyott szerelmi ömlengéseit.

Ha valaki, ugy bizonyára Tormási ur tapasztalhatta leginkább ama közmondás practicusságát: „ments meg uram jóbarátaimtól, ellenségeimmel majd elbánok én“ — mert alig jutott az ugynevezett „jó fiuk“ tudomására doctor ur eme gyöngéd viszonya, néhányan máris összesugtak, hogy Tormási ur ártatlan idilli örömei közé egy jókora adag ürmöt keverjenek, nem gondolván meg, hogy jó ugyan egy kis ürm a nagy öröm közepette is, de mégis csak legjobb leve után az ürmös.

Legelső találkozásakor először is elkezdettek Tormási urnak erősen gratulálni az érdekes partihoz, de azután ugy melleleg hozzátették, hogy doctor ur! jó lesz ám elővenni a szívmerleget is,

mert biztos tudomásuk van afelől, hogy veszedelmes ellenfele akadt bizonyos csendőr-örsvezető személyében; mindenekelőtt pedig jó lesz vigyázni, mert hej, veszedelmes szerszám ám az a puska, s jó lesz azt parirozni legalább is egy revolverrel! . . . Mert nem tréfál ám az a ficzkó; tegnap bizonyos helyen kimondta, hogy ha még egyszer azt az urat ott találja a babájánál . . . hát ő legközelebb kilesi, s akkor Isten legyen neki irgalmas, de ő ugyan nem, s örüljön, habár lepedőben is, ha mégis élve haza kerülhet.

Történt pedig e beszélgetés egy koromsötétnek ígérkező est kezdetén, a „jó fiuk“ egyikének, a postamesternek lakásán; s alig hogy elhangzottak e beszéd utolsó szavai, belép egy szolga s Szilvási Ö. vasuti főnök ur nevében fölkeri az orvos urat, hogy ő nagysága a főnökné hirtelen rosszul érezvén magát, sziveskednék őt meglátogatni. Az orvos már már kimondja a végzetes szavakat hogy: tüstént rendelkezésére áll önagyságának, ha a „jó fiuk“ egyike a mellékszobába nem rántja a mi rosszat sem sejtő spectabilist, s erősen rá nem ijeszt, hogy a viláért se menjen, mert ő ugy gondolja, hogy ez az egész az örsvezető csele, melylyel a spectabilist, az est homályának leple alatt, jól helyben akarja hagyni, előre is elvevén kedvét a további idilli kirándulásoktól. Mert lássa tiszta a számítás; spectabilist ebben a gonosz időben beteghez hívják a vasúthoz; az örsvezetőt meg Muki alig egy félórával előbb látta ácsorogni a vasúthoz vezető uton. De ha mégis minden áron menni akar, tartván ő nagysága indokolt apprehenziójától, ugy legalább vegye magához a Muki revolverét, ő meg hármás pengéjű törös botját bocsájtja rendelkezésére, s ha netalán az est leple alatt valaki megtámadná: ijeszzen rá a ficzkóra egypár lövéssel, hadd tudja meg, hogy emberére akadt!

Ily harcziás szellemű beszéd dehogy tévesztette hatását Tormási doktornál, ki még negyvenen túli korával is büszke tudott lenni, hogyan futamította volna ő meg az ellenséget bakancsos korában, ha ugyan akkor lett volna más ellenség, mint a bakák örökös ellenlábasa, a huszár, aki elől pedig még spectabilis Tormási is három mértföldre elkerülte a pocsétát.

Dictum factum: próbálgatták a törös botot, a revolverbe meg marok-számra rakták a töltényt, s pár perc múlva spectabilis Tormási inkább halál-osztásra, mint élet-mentésre készen vette utját a sötétben, az érdekes vasuti patienshez.

Az elemek mintha csak összeesküdtek volna a spectabilis ellen. A szél kiméletlen kézzel vagdalta szeme közé a magával fölkaavart port. Közben-közben az egek csatornái olyan elemeket is bocsájtottak doktor urnak hol kézfejeire, hol meg a kalapjára, amiről hirtelen nem lehetett volna megmondani, jégeső-e vagy óriási parittyából kidobott közép? Láthatárról persze szó sem lehetett, mert ez spectabilis Tormásinak még orráig sem terjedt, ugy hogy ha ekkor valaki véletlenül nyakon legyinti: nem állok jót érte, hogy nem a saját orrába csimpszkedett volna, mint amit a sötétben épen legközelebb ér. De az elemek mind

eme nyájaskodásai sem birták doktorunkat hivatalos kötelességének teljesítésében csak egy percze is, még gondolatban sem megingatni.

Közel járhatott már utjának ezéjához, mert amennyire a sötétben kivehető, ugylátszik meglassítá lépteit.

... „Üssed, nem apád!“ — e rémségesen hangzó ordítás üt meg e pillanatban Tormási spectabilis fülhártyáját, aminek hallatára spectabilison, ha oly jól nincs fölfegyverkezve, legalább is mindennapos hidegláz vesz erőt; de így a furkóssal fegyverzett támadóra egész hidegvérrel szegzi a revolvert; s az még ekkor sem tágitván, véstjósólólag dördül el a támadó szívének irányzott első lövés; az az csak dördülne, ha azok az átkozott „jó fiuk“ valamelyike ki nem sanzsirozza valamennyi töltényt a revolverből. No de a válság pillanatában, mikor élet-halálról van szó, bidegvérű embert, milyen vala a spectabilis is, ily éretlen tréfa ki nem hozza sodrából; s azért a végzetes revolvert messze eldobva magától, gondolatnál gyorsabban törös botjához nyul, vele adni meg a vakmerő támadónak a kegyelem-döfést, ha ebből meg, a dolgot ekkor már futásra fogott spectabilis végtelen bosszuságára, az nem hiányzott volna ami fő: a tör.

Igy csuffá téve csak annak örült, hogy ép bőrrel eljuthatott (hogyan? maga sem tudja talán) a már közeli vasuti állomáshoz, itt viendő a migrainos nagysámnak; pedig ha nem röstelli, bizony kirukkol vele: hogy tulajdonképen ki hát a beteg, ő nagysága-e vagy jómaga?

Tormási ur, leszámítva a futás közben néhány-szori elesést s az ilyenkor szenvedett kisebb-nagyobb bőrfolytonossági hiányban mutatkozó sérülést, minden komolyabb baj nélkül ért haza lakására, a catastropha perczetől fogva átkozva a pillanatot, melyben a képzelt őrsvezetőnek szeme az ő dulcineáján megakadt, s mely reá ezt a végzetes malheur szülte, minnek következtében, ha meg merte volna maga előtt is vallani, szerelmi māmora is egy időre jóval alábbszált.

De amire Tormási spectabilis gondolni is csak félve mert, az a szégyen volt, mely éri őt, ha a „jó fiuk“ valamelyike értesül az őt ért végzetes malórról... Ez azonban legnagyobb öröme, mint ő hitte, nem következett be; sikerülvén a nagyon is feltűnően jelentkező bőrfolytonossági hiányt úgy föltüntetni előttük, mint egy vigyázatlan ugrás szülte természetes következményt, amit ők komo-

lyan el is hittek, mert részvétnyilatkozatukat is nyilváníták a véletlen baleset szerencsére nem komoly következménye fölött.

Pár nap mulva elfeledve az egész eset; a plezur jelei is mindinkább el-elmosódtak arcán, szóval minden a régi rendes kerékvágásban ment, amíg nem kap egy levelet Budapestről kelezve, ami újabb aggodalomba ejtette és méltán; mert akár hányszor elolvasta is, nem birt ő abból mást kisütni, mint hogy egy elterjedt napilap reportere, körülményesen s maró szarkazmussal leírván az egész malórt, felszólítja, hogy ha (amint fölteszi) restelli a pechet s érdekében áll, hogy az a papírkosárban lelje sirját: úgy postafordultával küldjön ezimére 50 o. é. forintot s örüljön, hogy lelkiismeretes emberre akadván a tudósító, ily olesón menekülhet az országos kaczaj elől.

Tormási ur erősen föltette magában, hogy inkább bármennyit is fizet, de ezt a dolgot nem hagyja nyomda-festék alá jutni; megpróbálta mégis a kissé fölsrófolt árt ha lehet leszorítani; irt is a reporternek: hogy hát tulajdonképen, ami azt illeti, végtére is, de hát ami sok az sok, mégis rászánt 30 forintot, azért hát ha tetszik... üsse kő; különben is az egész tréfa levén (hej pedig ha ő ezt csak sejtí is!) stb. Hanem az az átkozott reporter még csak szót sem akart hallani az alkuról, s így mit volt mást tenni a spectabilisnak, mint keservesen bár, de mégis kiszurkolni az ötvenest és lemondani jó időre mindennemű kalandról, különösen pedig a szerelmi kalandokról, melyek oly átkozott sokba kerülhetnek.

Erről az ötvenestől nyujtották be a kiegyenlített számlát a „jó fiuk“; ezt az ötvenest nyugtázták a „Csókában“ rögtönzött névnapi murin s ezen a tréfán kaczagva vitte Tormási ur mindig a legmagasabb e-ét. No hiszen csak tudta volna ő előbb, hogy: őrsvezető, a nagysám migrainje, a sötétbeni támadás, budapesti levél, szóval minden, de minden a tréfa kiviteléhez szükséges költött dolog volt, majd adott volna ő a „jó fiuknak“ ötvenest, de amiről nyilván két ököllel törölt szemekkel állították volna ki a nyugtát!

A lapokban ugyan nem volt szellőztetve Tormási spectabilis pechje, de én elvesvén a históriát, nem hallgatnám el két ötvenest sem, ki levén adva napi-parancsban, hogy közeledvén április, ha a pokol fenekéről is, de okvetlen előteremtsek egy áprilisi tréfát.

— o — t.

Kiábrándulás.

Szivem legszentebb ideálja
Előttem úgy nyilatkozott:
Ah, egy kunyhóban véled élni
Vón' menyországi állapot.

Hogyan? kérdeztem én magamban,
Kunyhóról beszél ez a lány?
Akkor e kétemeletes ház
Nem is papájáé talán!

Ideálista Pista.

Orbán.

Itomez, megczra férfiu az
Orbán,
Nagy bajszu van neki alul az
Orbán.

De túl lát ám ő bajszán és az
Orbán,
Barossnak csinál hosszú orrot
Orbán.

Orbánecz.

Magyarok!

Buga-kaszinóbnl buga-uraságok

Immáron kitiltván Diakos újságot,

Keseredő szüvel, bánattal de büvel,

Állok rivó ötszáz előfizetüvel,

Kiknek mindenike még egyet fogjon meg,

Mérgében a buga csak hadd pukkadjon meg,

Negyedevre főres bizonyisten jó lesz,

Tanaltatik móres és piczegepóresz.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Aliqua. Szépen sikerült művecske, melynek szíves örömmel nyitunk teret. — S minthogy ime az irói tehetség kiütötte fejét a zsákból, legyen szabad reménykednünk máskorra is. — T. Üdvözlét elfogadjuk, versét nem. — **Piripócsi Kántor.** Jól adja a kulacs, meghuzzuk istenesen. Ön meg gondoskodjék, hogy ki ne ürüljön. — **Dr. L. Bpest.** A legnagyobb örömmel. Nem is tudtuk, hogy ebből a bokorból is kiugrik valaki. — **Dirib.** Sajátságos álnevet választott: **Dirib.** Hanem legyen nyugodt, munkája sem utolsó d a r a b. Például belőle:

„Vezűv, Vezűv, te hánysz, te hánysz,
Aetnával vagy te alliance,
Tűz itt, tűz ott, mindenütt tűz,
Kérlek, csak hasamra ne tüzz.”

(Ez a vers üz, miként a büz.)

— **X. Y.** Jeles francia tudományokkal vagynak ellátva a tisztelt társak, az egyik, az öreg „ünnepélyt arranquiroz”, a másik, a nagyképű pedig „Ujváros haçonját” szolgolgtja. — **Lili.** Nem lehet. Talán jövőre. — **Páter.** Visszafelé imádkozik s talán bocsánatot is nyer. Am ama barlang soha! — **Több kéziratról jövőre!**

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

SZÁVAY GYULA.

Győr, kármelita-tér S. sz. II. em.

HIRDETESEK.

EQUITABLE

az Egyesült-Államok életbiztosító-társasága

NEW-YORK-ban.

Alapított 1859-ben.

Biztosítási állomány 1886. december 31-én

1.747.000.000 márka.

Az új felvételek kitétek:

1884-ben	1885-ben	1886-ban
360.000,000	408.000,000	474.000,000

Az összalap emelkedett 1886. január hó 1-től 1887. január 1-jéig 272.000,000 márkáról 321.000,000 márkára.

A tiszta nyereségtöbblet 1887. január hó 1-én 680.000,000 márkát tesz ki és a mult évhez viszonyítva 130.000,000 márkával emelkedett.

Tőkebefektetések Európában 16.000,000 márkán felül. A kötvények 3 év mulva kifogásolhatlanok. Minden kötvény visszavásárlási és leszállítási joga 3 év mulva. A 100.000 dollárból álló részvénytökből alapszabályszerüleg csakis 7% kamatoztatik, az azon felüli sok millióra rugó nyereség kizárólag a biztosítottak javára esik.

Aligazgatóság Magyarország részére:

Budapest, Andrassy-ut 12. szám.

A Forti-féle sebtapaszról.

Ezen általános, kitünőnek elismert gyógytapsz rendkívüli gyógyereje, oszlató, érelő s fájdalmat csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszersmind gyökeres gyógyulást eszközöl különemü bajokban. Ily bajok a torokgyulladás, légesöhurut, bőrkés barnaság, hártás gyík (Croup, Angina), mindennemü megsértések, harapás, szurás, vágás vagy égés által támadható sebek, megforrás, darázs- vagy méhszurások, bujasenyves és egyéb konok fekélyek, zuzódások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzött daganatok, gümők, tályogok (fogytályog is), pokolvar (carbunculus, pustula) máltán valóóságos enyhisernek nevezhető, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a betegek kínos fájdalmaitól azonnal tökéletesen megszabadítja. Végre a testbe teljesen belemélyedt bármennemü szálla, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tapszra rövid idei használata folytán annyira elötünik, hogy azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájalom nélkül, könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára: a kisebbnek 50 kr, a nagyobbknak 1 frt,** használati ulasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.

ligna), megkeményedések, genyvedések, vérkelések, minden mirigybetegségek, görvélyes fekélyek, fagydaganat, ujjtéreg, körömfolyás, körömméreg, vadlius, tagszívaes, csontszú, kificzamítás és megrándulások, helyi csúz, továbbá a szülés utáni lábsebek és daganatok, fájós, fekélyezett vagy már genyes női mell, — sok nő már csirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét megelőzésével — egyedül ezen jeles sebtapsz használata által menekült meg. A fül nyílás, nemkülönbén a torok-mondolák gyuladásánál hathatós szolgálatot tesz. — Hólyagtapsz vagy mustárlisztből borogatások után használva, inkább a betegek kínos fájdalmaitól azonnal tökéletesen megszabadítja. Végre a testbe teljesen belemélyedt bármennemü szálla, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tapszra rövid idei használata folytán annyira elötünik, hogy azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájalom nélkül, könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára: a kisebbnek 50 kr, a nagyobbknak 1 frt,** használati ulasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.

A száz meg száz köszönőlevél közül közlünk egyet; mindenki megítélheti, hogy ez nem aféle gyártott reklámlevél, amilyeneket gyakran olvashat az ember. Tekintetes Ur! Mélyen tisztelt férfit! Ön nagybecsű és a szenvedő emberiségnek oly kiszámíthatlan előnyt biztosított tapszát megkaptam, sietek Önt tudatni, mikép Práger Béla nagy kanizsai gyógyszerész ural a tapsz árulása végett értekeztem, ki is hajlandónak nyilatkozott a bizományosságot elvállalni, szerintem lehetséges volna azt neki azonnal küldeni és vele üzleti összeköttetést nyitni, — ezt annál inkább is kívánom, mert ott — hisz-m, hogy nagyobb kelendőségnek fog örüdeni, mert igazán megvallva, e tapsz megbecsülhetlen oly házi kincs, melyet mint nélkülözhetlent, mindenki háznál tarthat, én már számosak baján ennek segélyével segitettem, a számosak közül csak ezt említem fel:

Az eszterengyei biróné alig 3 hetes csecsemőjét a halál elragadta, a különben jól táplált anya emlőiben a tej gyuladást idézvé elő, már e szegény anya negyed napra oly lázas állapotba jött, hogy sem éjjel, sem nappal egy perczet sem volt képes nyugodni, már-már a kétségbeesés örvényének szélén állt, midőn esetlegesen a sors házához vitt, hol értesültem e borzasztó fájdalomról, szóval e kínos állapotról meggyőződtem, eszembe jött Önnek tapsza, férjével azonnal Kanizsára rándultam, a szenvedő asszony részére a tapszt megvettem, azt rögtön kiküldöttem, utasításom folytán azt felrakták és képzelje el a hallatlan eredményt, a nő még azon éjjel több óráig aludt és harmadnapra már csak az anyai emlőn a gyuladásnak homályos jelei láttattak, így e szegény nő az Ön kitünő tapsza folytán nemesak a borzasztó szenvedéstől, de attól is, hogy a nő egyik kellemékességét képező emlője kifakadástól, ezzel a kisebbbedéstől megmentetett.

Volt eset egy igen tisztelt és becsült uriháznál, hol szinte a nő bal kezén sérülést kapott, — a gyuladást az orvosi segély nemhogy eloszlatta volna, sőt az a seb tovaferjedése és erősebb gyuladása által mindig nagyobb és nagyobb aggodalmat idézett elő, míg végre az Ön tapsza itt is a leghathatósabbban működött, a gyuladást s ezzel a lázt is eloszlatta; nálam igen természetes, hogy folyton a háznál készen van, mihelyt elfogy, azonnal más rendeléttik, természetes, hogy többnyire a szenvedők közt osztatik ki, kik nem tudják elegendőleg a jótékonyt megköszönni. Tisztelettel maradván a tekintetes urnak kész szolgálója, Nagy Kanizsa, 1876. június 17-én. **Kovacs szolgabíró, s. k.**

Központi küldeményező raktár Budapesten: Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12. sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszerésztárában Győrött: Stirling Károly, Lippóczy M., Mehlschmidt József gyógyszerész uraknál. Ezen kitünő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógyszer készítője Forti László, Bpest, I. Nádor-u. 1. sz.

Rendkívüli kedvezmény lapunk előfizetői részére.

Hogy előfizetőinket érdekes és olvasó regényolvasmányokkal ellássuk, szerződöttünk egy fővárosi könyvkiadóval, minek folytán a világirodalom alábbi legújabb és legszebb regényeit t. előfizetőinknek a bolti árak egy negyed, illetve egy ötöd részén (tehát 70-80%-tel a bolti áraknál olcsóbban), vagyis kötetenként 21-30 kr-ával beszerezhetjük. **E regények a következők:**

I. csoport.

100 kötetből álló 33 regény csak 25 frt.

(Egyes kötetenként való megrendelésnél kötetje 30 kr.)

Kötet	Bolti ár	A mi előfizetőink kapják	Kötet	Bolti ár	A mi előfizetőink kapják	Kötet	Bolti ár	A mi előfizetőink kapják
	frt kr.	frt kr.		frt kr.	frt kr.		frt kr.	frt kr.
Boisgobey Fortunetól:			Montépin Xavértól:			Sue Jenőtől:		
1. Az arany dísznő	5	5.-	11. A szöke boszorkány (két képpel)	3	3.-	26-32. A hét főbűn, regény-ciclus;	17	17.-
2. Maugars gróf leánya	6	6.-	12. Pénz ő felsége	7	7.-	e ciclus a következő hét külön regényből áll s ezek külön is megrendelhetők:		
Claretie Gyulától:			13. A sirbolt rejtélyes halottja	4	4.-	26. Egy hercegnő (A kevélység)	5	5.-
3. A milliő	3	3.-	14. A macskaszem	4	4.-	27. Bastien Frigyes (Az irigység)	3	3.-
4. Noris	3	3.-	15. Valentine férjei	3	3.-	28. A pokol tüze (A harag)	2	2.-
Colombier asszonytól:			16. A szép özvegy	2	2.-	29. Madelaine (Az érzékiség)	2	2.-
5. A kis báróné pisztolya	1	1.-	17. A gyilkos királynő	4	4.-	30. Mihály rokon (A restség)	1	1.-
Daudettől:			18. A két feleség	4	4.-	31. A milliomosok (A fős-vénység)	2	2.-
6. A kilépett szerzetes	1	1.-	19. A férj kedvese	2	2.-	32. Gasterini orvos (A tor-kosság)	2	2.-
7. A bűnös férj	1	1.-	20. Párisi dráma	3	3.-	Werner G.-től:		
8. A pénztárnoknő	2	2.-	21. Öngyilkos hercegi család	2	2.-	33. Az oltárnál	2	2.-
Diquet Károlytól:			Richebourg Emiltől:					
9. A hóhér gyermeke	3	3.-	22. Öld meg a nőt	3	3.-			
Enault Lajostól:			23. A balsors gyermeke	7	7.-			
10. A vak gróf	3	3.-	Sirven Alfrédől:					
			24. Két férj	2	2.-			
			25. Kék vér	3	3.-			

II. csoport.

100 kötetből álló 30 regény csak 30 frt.

(Egyes kötetenként való megrendelésnél kötetje 35 kr.)

Belot Adolftól:			Feuillet Octavetól:			Mortiertől:		
1. A szépség királynője	2	2.-	10. Egy párisi nő története	1	1.-	21. Dráma a tébolydában	3	3.-
2. Zsófia hercegnő	1	1.-	Jaime Adolftól:			22. Szerelem ő fensége	9	9.-
Boisgobey Fortunetól:			11. Az abbé	2	2.-	23. Borzasztó történet	4	4.-
3. A Carbonarik (Piros rózsá lovagjai)	6	6.-	12. A gonosz fiú	2	2.-	René de Pont Jesstől:		
4. Az öreg Lecoq	5	5.-	Lermina Gyulától:			26. Egy angyal vétke	2	2.-
Braddontól:			13. A bűnös nő	2	2.-	27. Szerelemből gyűlölet	3	3.-
5. A vörös zászló alatt	2	2.-	14. Monbryon kisasszony	2	2.-	Saunière Páltól:		
Brot Alfonzról:			Montépin Xavértól:			28. A Marignan-örökség	1	1.-
6. Rémes éjjek	5	5.-	15. A creolnő leányai	8	8.-	Strettontól:		
7. Az emir leánya	2	2.-	16. A rochevillei büntény	4	4.-	29. A legújabb botrány	3	3.-
Creville Henriktől:			17. A 13. számú bérkocsis	7	7.-	Tissottól:		
8. Renée kisasszony	1	1.-	18. Az örültek orvosa	8	8.-	30. Montretout grófnő	3	3.-
Badéretől:			19. Az ördög bábjai	4	4.-			
9. Egy rossz asszony	1	1.-	20. Az éj királynője	3	3.-			

➡ Az I. és II. csoportbeli, összesen 200 kötetből álló 63 regény egyszerre rendelve meg, 200 frt bolti ár helyett csak 50 frt. ➡

III. csoport.

Legújabb regények:

Gaboriautól:			Ponson du Terrailtől:			Crevilletől:		
A rendőr leánya	4	4.-	Az erdők titkai	3	3.-	A Mauréze család	1	1.-
Daudettől:			Rocambole hőstettei	11	11.-	Zola Emiltől:		
A véres árny	3	3.-	Rocambole végküzdelme	7	7.-	A zsákmány (két dupla kötet)		
Richebourgtól:			Kock Páltól:			2	2.40	1.20
A szép énekesnő	3	3.-	Az asszonyok, a bor s a játék	1	1.-	3	3.-	1.40
Egy szerencsétlen meny-asszony	4	4.-	Wilsonról:			Mouret abbé vétke		
			Az esküdtszék ítélete	2	2.-	(E két regény nem nőknek való.)		

➡ A megrendelések lapunk kiadóhivatalába intézendők. ➡

A „Garabonciás Diák” kiadóhivatala.

FELHIVÁS ELŐFIZETÉSRE.

Közönségünk pártfogásából és a magunk erejéből megalapítottuk és megszilárdítottuk Győrvárosának és Győrvármegyének azt az egyetlen független lapját, melyet sem pártszempontok egyoldalúsága, sem nyomdai üzletek különféle melléktekintetei nem befolyásolnak, hanem amelynek egy ura és egy ezéja van: a közönség.

A „GYŐRI HIRLAP”

hetenkint kétszer megjelenő társadalmi lap

a meg nem hamisított közvélemény tiszta tükré óhajt lenni, melybe ha a közönség beletekint, ne a szubvenzió vagy különféle üzleti érdekek által megkötött és elferdített eszméket lássa, hanem az igazság őszinte, bátor nyilvánulását.

A „Győri Hirlap” eddigi működése ismeretes a közönség előtt. Mindenkor a modern eszmék intelligens harcosa, a megtámadott tisztesség bátor védője, a méltatlan szélhámosság, gonoszság ostromozója volt e lap.

Azért nyerte meg a közönség szeretetét annyira, azért vett pártolása oly gyors és nagy arányu elterjedést, mert megszokta a közönség, hogy e lap közleményei azt tartalmazzák: a m i i g a z.

Amellett személyeskedés nem fordul elő hasábjain, támadása ildomos, pártfogó védelme önérzetes, a durvaság, a paraszt gög és boszu nemtelenségei nem találhatnak helyet benne.

Munkatársai e város intelligenciájának legkiválóbb tényezői, tárczaközleményei irodalmi színvonalon állók, a főváros és vidék iróinak oly koszoruja fűződik össze e hasábokon, amilyent kevés vidéki lap mutathat fel.

Hirrovata változatos, biztos kutforrásokból merített, alaposan és élvezetesen feldolgozott közleményekben gazdag, az üres hirtaragás nem talál itt helyet.

A „Győri Hirlap” legolcsóbb hetenkint kétszer megjelenő lapja városunknak, előfizetési ára helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:

negyedévre két forint.

Ajánljuk a n. é. közönség figyelmébe és pártfogásába e lapot, mely tisztán a közönségé, az alapította meg, az tartja fenn, annak az érdekeit is szolgálja fiatal-tüzzel s kitartó lelkesedéssel.

A „GYŐRI HIRLAP” kiadóhivatala,

Kármelita-tér 8. sz. II. em.

☞ Vidéki előfizetéseknél igen czélszerű a pénzt az összecszerelés elkerülése végett a kiadó nevére (Szávay Gyula, Győr) czimezni. ☞